

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X, narozen X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Ing. Janem Klikem, Ph.D.
sídlem Karlovarská 87/130, Plzeň

proti

žalovanému: Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

za účasti: nezl. X
bytem X
zastoupen veřejným poručníkem Městským úřadem Lovosice,
orgánem sociálněprávní ochrany dětí
sídlem Školní 407/2, Lovosice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2020, č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobě zúčastněné na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odbor správní a živnostenský (dále jen „matriční úřad“), ze dne 30. 9. 2020, č. j. X.
2. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o provedení opravy v matriční knize narození svazek X, ročník X, str. X, poř. číslo X matričního úřadu, konkrétně zrušení zápisu jeho osoby v kolonce „otec dítěte“ podle § 5 odst. 2 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o matrikách“).
3. Matričnímu úřadu byla dne X doručena žádost žalobce, ve které žádal o opravu údaje v knize narození, a to odstranění svojí osoby jako otce dítěte rozeného X (nyní X), nar. X, z matky X, nar. X. Dne X bylo toto řízení dle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, přerušeno, jelikož bylo zjištěno, že je u Okresního soudu v Litoměřicích vedeno řízení o popření otcovství pod sp. zn. X. Proti tomuto usnesení matričního úřadu se žalobce odvolal, odvolání bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne X, č. j. X.
4. Dne X byla matričnímu úřadu doručena opětovná žádost žalobce o nápravu stavu zápisu otce v knize narození a v rodném listu dítěte. Žalobce upozorňoval na absenci tlumočníka a nedostatečné vysvětlení podstatných informací o povaze zápisu ze strany matrikářky. Dovožoval, že byl zápis proveden neplatně a v rozporu s tehdy platnými právními předpisy na úseku matrik z důvodu nepřítomnosti tlumočníka a nedostatečného ověření rodinného stavu matky. Žalobce dále uvedl, že pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne X č. j. X, byl zamítnut jeho návrh na popření otcovství k dítěti, a to z důvodu zmeškání popěrné lhůty. Žalobce tedy žádal, aby bylo odstraněno jeho jméno jako otce dítěte, protože byl zápis proveden, aniž by byly dodrženy platné právní předpisy na úseku matrik.
5. Matriční úřad požádal Okresní soud v Litoměřicích o zaslání výše uvedeného rozsudku o zamítnutí návrhu na popření otcovství a následně oznámil účastníkům pokračování řízení. Poté dne X vydal rozhodnutí, kterým žádost žalobce o nápravu stavu v matriční knize zamítl. V odůvodnění matriční úřad odkázal na § 5 odst. 2 zákona o matrikách, dle kterého se změny a opravy v matriční knize provádějí pouze na základě veřejných listin. V případě změny údaje o osobě otce dítěte musí být takovou veřejnou listinou vždy rozhodnutí soudu. Návrh žalobce na popření otcovství však soud zamítl. K námitkám žalobce matriční úřad odkázal na § 16 odst. 5 zákona o matrikách a uvedl, že pokud by rodiče nerozuměli česky, matrikářka by zápis neprovedla a domluvila by jiný termín, na který by rodiče k zápisu zajistili tlumočníka. Žalobce byl v době zápisu občanem České republiky, z jednání matky bylo zřejmé, že ví, proč se k zápisu dostavila. Matka pak při sepisu zápisu o souhlasném prohlášení otcovství předložila rozsudek Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne X, č. j. X, o rozvodu manželství. Matka byla rozvedená déle než 300 dnů, domněnka otcovství bývalému manželovi matky nesvědčila. K uzavření sňatku předtím předložila Osvědčení o právní způsobilosti k uzavření manželství vydané dne 30.

11. 2001 Velvyslanectvím Vietnamské socialistické republiky v Praze.

6. Žalobce se proti zamítavému rozhodnutí matričního úřadu odvolal. Tvrdil, že matka dítěte v době sepisování zápisu o určení otcovství nebyla českou občankou a téměř neovládala český jazyk. Nemohla proto porozumět významu sepisované listiny. K sepsání souhlasného prohlášení však nebyl přizván tlumočník. Dále napadal nedostatečné zjištění osobních poměrů matky a postup matrikářky.
7. Žalovaný námitkám žalobce nepřisvědčil, jeho odvolání zamítl a rozhodnutí matričního úřadu potvrdil napadeným rozhodnutím ze dne X. Žalovaný na základě listin v matriční spisovně dovodil, že matka dítěte při zápisu o určení otcovství žalobce musela rozumět česky a přítomnost tlumočníka tedy byla bezpředmětná. Žalobce také česky rozumět musel, neboť požádal o udělení českého občanství a dne X složil státoobčanský slib a nabyl občanství. Matrikářka musela rodiče při zápisu o určení otcovství poučit o tomto úkonu, jak bylo běžné. Žalobce navíc v letech 1996 a 2000 souhlasným prohlášením určil otcovství k dalším dvěma dětem, tedy musel si být povahy a následků vědom. Nadto v době učinění zápisu povinnost přítomnosti tlumočníka dle § 16 odst. 5 zákona o matrikách nebyla dána, uvedené ustanovení účinnosti nabylo od 1. 1. 2014. K prokázání svého rodinného stavu matka předložila rozsudek příslušného okresního soudu o rozvodu manželství, domněnka otcovství bývalému manželů nesvědčila. Rovněž z údajů Ministerstva vnitra vyplývá, že matka byla ke dni 4. 9. 2017 rozvedená, ke svému osobnímu stavu v roce 2000 uvedla, že je svobodná. Rodinný stav matky byl matrikářkou řádně ověřen. K provedení změny zápisu podle § 5 odst. 2 zákona o matrikách nebyla předložena veřejná listina, v daném případě rozhodnutí soudu. Matričnímu úřadu nepřisluší do institutu otcovství zasahovat, to může učinit pouze soud. Žalobcův návrh na popření otcovství byl ale pravomocně zamítnut. K důkazním návrhům žalobce žalovaný uvedl, že jsou bezpředmětné.

II. Žaloba

8. Podle žalobce rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí matričního úřadu vycházejí z nesprávného a neúplného skutkového zjištění stavu věci a nesprávného právního posouzení věci. Předmětný zápis byl proveden neplatně, v rozporu s platnými právními předpisy. Nezákonnost žalobce spatřoval především v nepřítomnosti tlumočníka a nedostatečném ověření rodinného stavu matky.
9. Žalobce tvrdil, že schopnost matky porozumět českému jazyku nelze dovozovat pouze z telefonického hovoru, který proběhl v roce 2001 při rozvodovém řízení. Dle jeho názoru mohlo jít o totožnou situaci, kdy měl být přivolán tlumočník, ovšem nestalo se tak, jelikož vady řízení nikdo nenamítal. Matrikářka se nedotázala, zda oba účastníci řízení rozumí českému jazyku ani nijak jinak neověřovala, zda lze s účastníky jednat. V případě nízké úrovně znalosti českého jazyka matky jí proto nemohly být dostatečně vysvětleny podstatné informace týkající se řízení. Pro úplné zjištění skutkového stavu, o kterém by nepanovaly žádné pochybnosti, bylo třeba vyslechnout matku dítěte paní X. Správní orgán tento výsledek neprovedl a ani nezduvodnil, proč ho považoval za nadbytečný. Žalobce trval na tomto výsledku i v řízení před soudem.
10. Závěrem žalobce konstatoval, že bez aktuální zprávy o osobních poměrech matky nelze tvrdit, že byly její osobní poměry dostatečně prokázány. Osvědčení o právní způsobilosti k uzavření manželství vydané dne X Velvyslanectvím Vietnamské socialistické republiky v České republice č. X bylo v době provedení zápisu již pět let staré. Matriční úřad však

nepožadoval po matce předložení aktuálně vydaného osvědčení. Nebylo tak možné ověřit nově navázané vztahy v domovském státě matky. Žalobce z tohoto důvodu trval na důkazním návrhu spočívajícím ve vyžádání nové zprávy o osobním stavu matky ve Vietnamské socialistické republice od Velvyslanectví Vietnamské socialistické republiky v České republice.

11. Z uvedených důvodů proto navrhoval, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zároveň navrhl, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

IV. Vyjádření osoby na řízení zúčastněné

13. Nezl. X, jehož údajů o otcovství žalobce v knize narození se napadené rozhodnutí týkalo, se k žalobě vyjádřil prostřednictvím orgánu sociálněprávní ochrany jako veřejného poručníka dle § 928 odst. 1, § 929 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“). Uvedl, že pro účely opatrovnického řízení vždy uváděli, že žalobce neprokázal důvody na popření otcovství, které by byly v zájmu nezletilého. Matka nezletilého měla požádat žalobce, aby uznal otcovství, ten tak dobrovolně učinil, v době učinění prohlášení byl osobou právně způsobilou. Dále upozornil na výsledek řízení o popření otcovství žalobce k nezletilému a uvedl chronologii soudních jednání ve věci popření otcovství, zejména odkázal na závěry usnesení Ústavního soudu ze dne 29. 8. 2016, sp. zn. I. ÚS 3338/15, že žalobce uznal otcovství k nezletilému, ač věděl, že není a nemůže být jeho biologickým otcem, a vznikl mu tak významný závazek k nezletilému, přičemž otcovských povinností se nemůže jen tak vzdát.

V. Posouzení soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
15. K projednání žaloby nařídil soud ústní jednání, při němž žalobce i žalovaný setrvali na svých stanoviscích. Žalobce se vyjadřoval k věci též osobně, zdůrazňoval, že matka nezletilého nerozuměla českému jazyku, nebyly matričním úřadem dostatečně poučena. Dále uváděl stejné skutečnosti týkající se tvorby příjmení dítěte ve vietnamském jazyce, což mělo svědčit o tom, že není otcem nezletilého. Právní zástupce žalobce setrval na důkazních návrzích uplatněných v žalobě.

16. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o provedení opravy v matriční knize narození, svazek X, ročník X, str. X, poř. číslo X matričního úřadu, a to zrušení zápisu jeho osoby v kolonce „otec dítěte“.
17. Podle § 47 zákona o matrikách *[z]ápisem do matriční knihy se rozumí zapsání údajů o narození, uzavření manželství, vzniku partnerství nebo úmrtí podle časové posloupnosti uvedených matričních událostí.*
18. Podle § 14 odst. 1 písm. d) tohoto zákona *[d]o knihy narození se zapisuje jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodná příjmení, data a místa narození, rodná čísla, státní občanství a místo trvalého pobytu rodičů.*
19. Podle § 16 odst. 3 tohoto zákona *[k] zápisu do knihy narození dítěte narozeného mimo manželství, k němuž bylo určeno otcovství nebo jehož otcem je muž, který dal k umělému oplodnění souhlas, předloží jeden z rodičů*
 - a) *souhlasné prohlášení rodičů o jménu, popřípadě jménech dítěte,*
 - b) *souhlasné prohlášení rodičů o určení otcovství nebo písemný souhlas muže, který dal k umělému oplodnění, potvrzený poskytovatelem zdravotních služeb, popřípadě rozhodnutí soudu o určení otcovství k dítěti,*
 - c) *rodný list matky a otce dítěte,*
 - d) *pravomocný rozsudek o rozvodu manželství, je-li matka dítěte rozvedená, nebo úmrtní list manžela, je-li matka dítěte vdovělá,*
 - e) *občanský průkaz, nebo cestovní doklad, nebo průkaz povolení k pobytu cizince, byl-li mu vydán,*
 - f) *případně další doklady potřebné k zjištění, nebo ověření správnosti údajů, zapisovaných do knihy narození.*
20. Citovaná ustanovení prakticky nedoznala změn a uvedená pravidla platila i v době zápisu údajů o narození dítěte do matriční knihy narození.
21. Ustanovení § 50 zákona o matrikách umožňuje provést opravu zápisu chybných či nesprávných údajů v zápisu. Podle § 5 zákona o matrikách platí, že *[z]měny a opravy zápisů v matriční knize se provádějí na základě veřejných listin nebo jiných listin.*
22. V předmětné věci byl údaj o žalobci jako otci dítěte do matriční knihy narození zapsán na základě souhlasného prohlášení rodičů předloženého v souladu s § 16 odst. 3 písm. b) zákona o matrikách. Správní orgány správně dovodily, že změnu tohoto zapsaného údaje by bylo možné provést v souladu s § 5 odst. 2 zákona o matrikách na základě pravomocného rozhodnutí příslušného civilního soudu, kterým by bylo vyhověno žalobcově návrhu o popření otcovství k dítěti. Dle právní úpravy platné v době předmětného zápisu do matriční knihy mohl muž, jehož otcovství bylo určeno souhlasným prohlášením rodičů, podle § 61 odst. 1 zákona č. 94/1964 Sb., o rodině (dále jen „zákon o rodině“), před soudem otcovství k dítěti popřít. Mohl tak učinit, jen je-li vyloučeno, že by mohl být otcem dítěte a dokud neuplyne šest měsíců ode dne, kdy bylo takto otcovství určeno. V podstatě totožnou úpravu popření otcovství obsahuje s účinností od 1. 1. 2014 ustanovení § 790 odst. 1 o. z..

23. Žalobce svého práva popřít otcovství ve výše uvedené lhůtě nevyužil, jeho návrh na prominutí popěrné lhůty byl Okresním soudem v Litoměřicích dne X, č. j. X, zamítnut. Toto usnesení bylo potvrzeno usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne X, sp. zn. X. Žalobce neuspěl ani se svou ústavní stížností, která byla odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne X, sp. zn. X. Návrh na popření otcovství byl proto rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne X, č. j. X, zamítnut. Soud v odůvodnění rozsudku mimo jiné uvedl: *„K určení otcovství došlo na základě souhlasného prohlášení otce a matky, ke kterému otce nikdo nenutil. O narození nezletilého se otec dozvěděl ihned po jeho narození a od tohoto data mu běžela šestiměsíční popěrná lhůta. Od samého počátku otec věděl, že není biologickým otcem nezletilého a přesto své otcovství uznal. První úkon, který směřoval k popření jeho otcovství, učinil až v roce 2013, kdy dal podnět Nejvyššímu státnímu zástupci k podání popěrné žaloby, ale tento byl vyhodnocen jako opožděný... Popření otcovství není v zájmu nezletilého ani veřejného pořádku. K tomu neplatnost právního úkonu způsobil sám otec, a pokud někdo způsobí neplatnost právního úkonu, pak se této neplatnosti nemůže dovolávat.“* Na tomto místě je třeba zdůraznit, že žádostí o změnu údaje o otcovství v matriční knize narození a následnou správní žalobou v žádném případě nelze obcházet pravomocná rozsudek civilních soudů o zamítnutí návrhu na popření otcovství.
24. Zápis do matriční knihy v daném případě probíhal na základě souhlasného prohlášení učiněného před matričním úřadem podle § 52 odst. 1 zákona o rodině. Souhlasné prohlášení se sestává ze dvou jednostranných právních úkonů (jednání). Pro platnost takového jednání musí být subjekty, které prohlášení činí, způsobilé k právním úkonům podle výše zmíněné úpravy. Na platnost souhlasného prohlášení žalobce a matky dítěte se užije tehdy platné úpravy právních úkonů ve smyslu § 34 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (srov. § 3028 odst. 2 o. z.). V případě, že by žalobce namítal, že bylo prohlášení o otcovství matky dítěte neplatné, musel by napadat neplatnost takového jednání (úkonu) před civilním soudem, není v pravomoci zdejšího správního soudu se touto otázkou zabývat. A ani správní orgány takovou úvahu za účelem změny zápisu v matriční knize nemohly učinit. Pro úplnost soud dodává, že § 782 o. z. již výslovně stanoví, že *[n]a prohlášení otcovství jako zvláštní projev vůle se použijí obecná ustanovení o právním jednání, není-li stanoveno jinak. Neplatnosti se však lze dovolat jen ve lhůtě pro popření otcovství.* Možnosti domáhat se určení neplatnosti právního úkonu (jednání) spočívajícího v prohlášení o otcovství žalobce nevyužil.
25. Žalobce v žalobě namítal, že předmětný zápis do matriční knihy nebyl proveden v souladu s právními předpisy, jelikož matka dítěte v době zápisu nerozuměla českému jazyku. Žalobce ve své argumentaci odkazoval na § 16 odst. 5 zákona o matrikách. Z textu tohoto ustanovení vyplývá, že účast tlumočnicka zajišťuje jeden z rodičů na vlastní náklady, nejedná se o automatickou zákonnou povinnost stanovenou matričnímu úřadu k přijetí souhlasného prohlášení o otcovství cizinců. Především ale, jak ostatně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, předmětná právní úprava v době provádění zápisu ještě neplatila. Bylo třeba vycházet z čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod jako součástí ústavního pořádku České republiky, dle kterého kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočnicka. Vzhledem k tomu, že se žalobce i matka dítěte dostavili na matriční úřad, učinili souhlasné prohlášení o otcovství a netvrdili, že by nerozuměli českému jazyku, nelze dospět k závěru, že by matriční úřednice jakkoli pochybila. Kromě žalobcova tvrzení z ničeho nevyplývá, že by matka při učinění tohoto úkonu před matričním úřadem českému jazyku nerozuměla. V podrobnostech lze odkázat na argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí.

26. Vytýká-li žalobce správnímu orgánu, že neprovedl účastnický výslech matky a tento postup nezdůvodnil, soud nepovažoval námitku za důvodnou. Pokud žalobce důkazní návrh matričnímu úřadu neučinil a tento správní orgán měl skutkový stav věci za dostatečně zjištěný na základě shromážděných listinných podkladů, není vadou, pokud neprovedení účastnického výslechu matky ve svém rozhodnutí neodůvodnil. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí s danou otázkou vypořádal, odůvodnil, proč považuje tento důkaz za bezpředmětný. Výslech matky, na němž žalobce trval i v soudním řízení, považoval také soud za nadbytečný. Skutkový stav pro posouzení žalobní námitky měl za dostatečně podložený obsahem spisového materiálu.
27. K námitce žalobce týkající se nedostatečného ověření osobního stavu matky soud uvádí následující. Zápisu do matriční knihy nepředchází žádné řízení, ve kterém je rozhodnuto o zapsání či nezapsání požadované skutečnosti. V přezkoumávaném případě byly zjevně předloženy listiny požadované dle § 16 odst. 3 zákona o matrikách, včetně rozsudku o rozvodu manželství matky, jinak by k zápisu údaje o otci dítěte nemohlo dojít. Matriční úřad dále prověřil sbírku listin a zjistil, že matka dítěte při uzavírání manželství předložila Osvědčení o právní způsobilosti k uzavření manželství vydané dne 30. 11. 2001 Velvyslanectvím Vietnamské socialistické republiky v Praze, v němž bylo uvedeno, že je svobodná. Matka dítěte souhlasné prohlášení podepsala, čím uvedené skutečnosti potvrdila a pro potřeby matričního úřadu dostatečně osvědčila.
28. Lze doplnit, že údaje, které se zapisují do knihy narození na základě souhlasného prohlášení o otcovství, matriční úřad může odmítnout zapsat jen za výjimečných okolností, nejsou-li předloženy zákonem předvídané doklady. Zákon o matrikách matriční úřad neopravňuje podrobně přezkoumávat všechny předložené listiny ani dále prověřovat rodinný stav rodičů. Spokojí se s tím, že si rodiče přejí zápis o otcovství provést a požadované údaje osvědčí zákonem stanovenými listinami v souladu s § 16 odst. 3 zákona o matrikách. K námitkám žalobce následně matriční úřad ověřil osobní stav matky, a to na základě zprávy Ředitelství služby cizinecké policie ČR ze dne 24. 8. 2017 a potvrzení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 4. 9. 2017, z nichž vyplývá, že matka dítěte je rozvedená, v roce 2000 uvedla, že je svobodná, dne 15. 12. 2001 uzavřela manželství, které bylo rozvedeno dne 9. 7. 2003. S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že matriční úřad i v tomto případě postupoval v souladu se zákonem. Vyžádání další zprávy o osobním stavu matky od Velvyslanectví Vietnamské socialistické republiky v České republice je pro účely posouzení žalobních námitek nadbytečné.
29. Soud závěrem uvádí, že matriční úřad postupoval v souladu s právními předpisy, když žádosti žalobce nevyhověl a neprovedl změnu zápisu údaje o jeho otcovství, pokud nebylo příslušnou veřejnou listinou (pravomocným rozhodnutím soudu) doloženo, že žalobce není otcem dítěte, resp. že souhlasné prohlášení o otcovství je neplatné. Z žalobcova jednání je zjevné, že se námitkami před správními orgány a zdejším soudem snaží zvrátit pro něj nepříznivý stav, který nastal na základě pravomocného rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích ve věci popření otcovství vedené pod sp. zn. 27 Nc 3106/2014. Jak již soud uvedl shora, tímto nástrojem však nemůže být řízení o změně zápisu údaje o žalobci jako otci dítěte v matriční knize narození.
30. Nad rámec potřebného odůvodnění si soud dovolí poznamenat, že se žalobce dostavil na matriční úřad dobrovolně a svobodně a učinil prohlášení o otcovství a tento údaj požadoval zapsat do matriční knihy. Žalobce velmi dobře rozuměl smyslu a podstatě svého jednání, především s ohledem na dříve učiněná souhlasná prohlášení. Bylo to jeho jméno,

které bylo zapsáno do kolonky „otec dítěte“. Jestliže si byl tedy žalobce v době zápisu vědom, že není otcem, nemusel jej podstoupit.

VI. Závěr a náklady řízení

31. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
33. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
34. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává, neboť jí v řízení nebyla uložena žádná povinnost, s jejímž splněním by jí takové náklady vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 20. července 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu